

Luxuriae peccatum habituale quomodo arceat ab ordinatione, I, 573 sequ.

M

Mandans et mandatarius quando irregularitatem contrahant ex homicidio voluntario, I, 420.

Manuum impositio, vide *Impositio*.

Maritus num et quatenus promoveri valeat ad ordines, vide *Matrimonium*.

Martyrium quid, I, 579, not. 2.

Materia ordinationis, vide *Ritus ordinationis* et singulos ordines.

Matrimonii vinculum est impedimentum ordinationis, I, 515. Historica evolutio hujus disciplinae tum in Ecclesia Orientali tum in Ecclesia Occidentali, I, 516 sequ. Hodie in Ecclesia Graeca uxorati sumi ad ordines possunt, I, 521; non vero ad episcopatum, I, 522. E contrario in Ecclesia Latina uxoratus ad nullum gradum assumi potest, nisi servatis servandis, I, 524. Mortua uxore, uxoratus promoveri libere potest, I, 525. Vivente uxore, necessarius est in genere uxoris consensus, I, 526, 527, 528. Quid si vir promotus fuerit sine uxoris consensu, I, 529. Num maritus promoveri possit, si uxor consentit illius ordinationi, sed renuit sive religionem profiteri, sive votum castitatis in congregatione religiosa aut in saeculo emittere, I, 531. Num maritus promoveri possit si uxor illa omnia praestat, sed ipse est juvenis aut suspectus de incontinentia, I, 532. Quandonam vir dicatur juvenis vel senex, I, 533. At si uxor illa omnia praestat, et vir est senex nec suspectus, promoveri hic poterit in saeculo remanens, I, 535, 536; non vero ad episcopatum, I, 539. Numquam permittitur virum ordinatum et uxorem simul cohabitare, I, 537.

Medicus num promoveri ad ordines possit, I, 445.

Membrorum abscissio num irre-

gularitatem importet, vide *Homicidium*.

Mentecapti num sint irregulares, vide *Morbi physico-morales*. Num hic morbus excuset ab irregularitate, vide *Irregularitas*.

Mercimonium turpe circa missas quatenus simplex impedimentum ordinationis, I, 482, 483.

Militia saecularis impedit ordinationem, I, 541. Normae a Sede Apostolica indicatae aut praescriptae circa promotionem clericorum saecularium vel regularium qui militiae obnoxii sunt aut fuerunt, I, 542, 543, 544. Non debet quis clericatus nomen dare, ut a servitio militari immunis evadat, I, 655.

Minister validae ordinationis est quilibet episcopus consecratus. Non requiritur in ministro fides et probitas, II, 775. Ordinationes ab haereticis aut schismaticis factae, servatis servandis, numquam fuerunt irritae, II, 777, 778. Opinio nonnullorum theologorum non admittitur, II, 779, 780. Num alius praeter episcopum possit esse minister validae ordinationis, II, 781.

Minister validae sed illicitae ordinationis est qui in peccato mortali existit, II, 782; aut qui censura, vel homonyma poena seu prohibitione impeditur, II, 783; aut irregularitate, II, 789. Quid si quis mala vel bona fide ordines recipit ab episcopo taliter impedito, II, 783. Exponitur *art. 6 const. Apostolicae Sedis*, II, 784 sequ.

Minister licitae ordinationis, servatis servandis, hodie est R. P. eiusque delegatus et episcopus proprius, II, 791. De intentione ministri vide *Intentio*.

Ministri quinam proprie dicantur ratione ordinis, I, 29. Numquam Deus permittet idoneos Ecclesiae ministros deficere, I, 615.

Ministerium solemne in ordine non recepto producit irregularitatem, I, 333. Num contrahatur a laico, I, 334. Clericus ut contrahat

hanc irregularitatem debet in ordine non recepto ministrare solemniter, I, 335; et ex temeraria praesumptione, I, 336; et serio, I, 337; et in materia gravi, I, 338. De hac irregularitate ex administratione sacramentorum baptismatis, I, 339; confirmationis, I, 340; eucharistiae, I, 341; poenitentiae, I, 342; extremae unctionis, I, 343; ordinis, I, 344; matrimonii, I, 345. De hac irregularitate ex alio ordinis non recepti solemniter exercitio, I, 346. Num haec irregularitas contrahatur si ordinatio fuit nulla, I, 348; aut si clericus fuit per saltum promotus, I, 349. Si clericus non sacerdos dat benedictionem propriam sacerdotis, dubium est utrum irregularis evadat necne, I, 330. Non contrahitur in exercitio indebitae jurisdictionis, I, 351. Num haec irregularitas impedit etiam exercitium ordinum susceptorum, I, 352.

Ministerium divinum exercitum obstante censura aut homonyma poena quatenus inducit irregularitatem, vide *Celebratio divinarum officiorum*.

Missae ordinationis quandonam in antiqua disciplina celebraretur, I, 55 sequ. Numquam licet extra missam conferre ordines majores, I, 54; bene vero tonsuram et minores ordines, I, 49, 50. Missa ordinationis celebrari debet ab ipsomet ordinante, I, 60, 61. Quenam missa celebrari debeat, I, 63. Missarum mercimonium impedit ordinationem, I, 482, 483. Missae iteratio num inducat infamiam et irregularitatem, I, 341 sequ. Num onera missarum sint detrahenda a beneficio assignato pro titulo ordinationis in sacris, I, 599.

Mitrae episcopalis origo, II, 4015.

Moderamen inculpatae tutelae quando habeatur, I, 433.

Monachus qui chirurgiam per incisionem vel adustionem exercuit num et quando irregularis evadat,

si mors infirmi sequuta est, I, 445.

Monasterii episcopus est proprius pro ordinatione regularium qui illud inhabitant; vide *Regulares*.

Morbi physico-morales excusantes ab irregularitate, vide *Irregularitas*. Ex hoc capite est irregularis in primis epilepticus, I, 278. Num et quatenus epilepsis impediatur receptorum ordinum exercitium, I, 279, 280. Item est irregularis mente-captus, I, 282; fatuus, stupidus, tussi aut febris laborans, abstemius, I, 283.

Mores candidati maxime attendendi pro ordinatione, I, 564 sequ.

Mulatorum descendentes num promoveri ad ordines possint, II, 976.

Mulier non est ordinationis capax, I, 124.

Mutatio materiae et formae quanam substantialis, quanam accidentalis, II, 993 sequ.

Mutilatio num irregularitatem inducat, vide *Homicidium*.

N

Natalium defectu sunt irregulares omnes et soli filii naturales illegitimi, I, 235; etsi illegitimitas sit occulta, I, 237. Antiquitus haec irregularitas non aderat, I, 238. Cur tractu temporis inducta fuerit, I, 239. Cessat haec irregularitas legitimatione sive per subsequens matrimonium sive per rescriptum, I, 240, 241. Item dispensatione, quae est strictae interpretationis, I, 242. Hanc dispensationem concedit R. P., I, 243; episcopus, I, 244, 245; praelati inferiores cum potestate quasi-episcopali et capitulum ac vicarius capitularis, sede vacante, I, 246. Item cessat solenni professione religiosa, I, 247. At religiosus professione dispensatus excluditur a dignitatibus, I, 248.

Neapolitani regni episcopi dimisorias dare debent ad determinatum episcopum, II, 882.

Neophyti qui dicantur, I, 267. Num et quatenus sint irregulares,

vide *Fidei defectus*. Num episcopus proprium ordinationis sortiantur in loco baptismi, II, 807.

Non-impediens num sit irregularis ex homicidio, I, 424.

Novitius num repellitur a professione possit aut debeat ob turpe vitium occultum, I, 574. Novitii ab episcopo monasterii in quo commorantur, ordinari non possunt ratione domicilii, II, 839.

O

Obedientia quam ordinatus promittit Ordinario aut superiori regulari, II, 1070. Num haec promissio forte praetermissa repeti debeat, II, 1086.

Oblati Deo et monasterio filii impuberes, I, 485. Quomodo parentes erga illos sese gerere debeant, I, 635.

Obligatio ad ratiocinia reddenda impedit ordinationem; vide *Ratiocinia*.

Obstetricis filius non est infamis et exinde irregularis, I, 307, not. 1.

Occidens num sit irregularis, vide *Homicidium*.

Occulta irregularitas ex delicto dispensari ab episcopo potest, I, 217 sequi. Quid intelligatur nomine delicti occulti, I, 222. Irregularitas ex occulto homicidio voluntario, aut ex occulto delicto deducto ad forum contentiosum dispensari nequit ab episcopo, I, 223. Quid sit homicidium voluntarium, I, 411; quid delictum deductum ad forum contentiosum, I, 225.

Oculi vel oculorum defectus num et quatenus irregularitatem gignat, I, 256 sequi.

Officium divinum quid, I, 148, 361. Officia divina celebrata a non ordinatis inducunt irregularitatem, I, 333 sequi; item ab ordinatis, sed censuratis, I, 353 sequi. Vide *Celebratio divinarum officiorum*.

Onera missarum num detrahenda sint a redditibus beneficii pro titulo ordinationis in sacris, I, 599.

Ordinandus approbatus a proprio Ordinario adhuc in Urbe est examinandus, II, 750. Num ordinandus habens plures episcopos proprios variare possit, II, 854.

Ordinarius qui licentiam concedere potest exercendi pontificalia, I, 97. Ordinarius qui potest dare dimissorias, II, 865 sequi; aut testimoniales, II, 710.

Ordinatio quid sit, I, 1 sequi. Relatio inter ordinationem et ordinem, I, 4. Cur dicatur sacra, I, 9. Est de fide quamdam sacram ordinationem esse verum sacramentum et imprimere characterem, I, 10, 11. Ordinatio quoduplex in Ecclesia Latina, I, 14, 15, 29; et in Ecclesia Graeca, I, 16 sequi. Ordinatio in sacris, I, 29. Ratio multipliciter ordinationum, I, 30. Quanam ordinationes sint divinae, quanam ecclesiasticae institutionis, I, 31 sequi. Quanam sint sacramentum, quanam simplex sacramentale, I, 39, sequi. Ordinatio male recepta vel collata quale peccatum, I, 44. Ordinatio quomodo tempore et loco et a quonam ministro conferri possit, vide *Tempus, Locus, Minister*. Ordinatio per saltum quid, I, 495. Num sit non solum illicita sed etiam invalida, I, 496. Sed obligatio est recipiendi gradum praetermissum, I, 497. Quanam poenae contra ordinationem per saltum statutae sint, I, 498. Num R. P. permittere possit ordinationem per saltum, I, 499. Ordinatio furtiva, I, 1009. Ordinatio diaconissarum, I, 133. Subjectum sacrae ordinationis, vide *Subjectum*.

Ordinatus ad quam dioecesim pertineat, vide *Dioecesis*. Ordinatus ante usum rationis num valide ordinatus sit et teneatur clericalibus obligationibus, I, 484. Num et quatenus teneatur castitate, I, 515 sequi. Num ordinatus ante legitimam aetatem possit receptum ordinem exercere, I, 494. Ordinatus sine dimissoriis quas poenas con-

trahat, vide *Dimissoriales litterae*. Ordinatus a Papa quanam habeat privilegia, II, 793. Ordinatus debet alicui ecclesiae adscribi; vide *Sufficiencia*. Ordinatus per saltum, vide *Ordinatio*.

Ordo quid sit, I, 1 sequi. Ejus relatio ad ordinationem, I, 4. Quomodo differat ab officio, I, 5, 1°. Quot sint ordines in Ecclesia Latina et in Ecclesia Graeca, quanam sint institutionis divinae, quanam institutionis ecclesiasticae, vide *Ordinatio*. Proprie non ordo, sed ordinatio est sacramentum, I, 41. Quale sit peccatum ordinem conferre aut recipere in statu peccati mortalis, I, 44. Quomodo tempore, loco et a quonam ministro conferri valeant, vide *Tempus, Locus, Minister*. Ordines hierarchici, I, 29. Ordines majores et minores, I, 29. Ordines gratis conferendi, II, 1118 sequi. Taxae quae percipi possunt a curia in materia ordinationum, II, 1121, 1122. Poenae in simoniacos in materia ordinum, II, 1123 sequi.

Origo dans episcopum proprium pro ordinatione, vide *Episcopus proprius*.

Ostiarius deest in Ecclesia Graeca, I, 16. Est ecclesiasticae institutionis, I, 33 sequi. Quo ritu conferatur, II, 1017, 1018. Quam potestatem tribuat, II, 1159.

Ostiensis Cardinalis privilegium in ordinatione R. P., II, 962.

P

Papa, vide *Pontifex*.

Parentes num possint cogere filios ad clericatum, I, 635.

Parochus quoad publicationes, vide *Publicationes*. Parochus rebaptizans sub conditione num contrahat irregularitatem, I, 228 sequi.

Participes num sint irregulares ex homicidio, I, 428.

Pastellum quid, II, 1118.

Paschatis die numquam ordines collati, I, 56.

Patrimonium est titulus canoni-

cus pro ordinatione in sacris clericorum saecularium, I, 589. Ejus origo, I, 590 sequi. Est tamen titulus subsidiarius in casu necessitatis vel utilitatis ecclesiae, I, 596. Quale debeat esse patrimonium ut sit canonicus ordinationis titulus, I, 597 sequi. Vide *Titulus*.

Patrini in rebaptismate num sint irregulares, I, 321.

Pensio est titulus canonicus ordinationis saecularium in sacris, I, 589. Ejus origo, I, 593. Qualis debeat esse ut sit canonicus titulus, I, 597 sequi. Vide *Titulus*.

Poenitentia publica olim constituebatur irregularitatem, I, 186 sequi.

Polygamia simultanea inducit infamiam juris et ideo irregularitatem, I, 293.

Pontifex Romanus quid possit circa ordinationes, II, 792. Num ordinatus a R. P. possit licite sine ejus licentia ab aliis ulterius promoveri, II, 793; num eximatur a subjectione praelati proprii, II, 794. R. P. sibi reservat consecrationem episcoporum, II, 795, 796; non autem in Ecclesia Orientali, II, 797. Quomodo ordinum collationem possit R. P. presbytero committere, II, 793. Quomodo haec R. P. potestas delegandi pro ordinatione explicari possit, II, 799. An ordinatio a presbytero delegato facta ultra limites privilegii valida sit, II, 800.

Pontificale Romanum, II, 1006.

Pontificalia exerceri non possunt in alterius dioecesi sine Ordinarii loci licentia, I, 92. Quid sit pontificalia exercere, I, 93 sequi. Quanam haec licentiam dare possit, I, 97.

Portuensis Cardinalis privilegium in ordinatione R. P., II, 962.

Portugalliae est particularis lex ut nemo possit promoveri, nisi prius probet se non descendere a Judaeis, I, 474.

Potestas ordinis, II, 1137. Est juris divini et juris humani, II, 1138 sequi. Num R. P. possit potestatem ordinis committere per nudum in-

dultum, II, 1141. Potestas ordinis num sit perpetua, II, 1142, 1143. Num cesset in altera vita, II, 1144. Quale exercitium potestatis ordinis sit grave peccatum, II, 1145. Potestas ordinis superior in genere comprehendit inferiores, II, 1146. Potestas ordinis episcopatus, II, 1148; presbyteratus, II, 1149; diaconatus, II, 1150 sequi; subdiaconatus, II, 1154; minorum ordinum, II, 1156 sequi.

Praelatus quid juris si repellit candidatum publice dignum, I, 616, 617, 618. Decretum Tridentinum, *sess. XIV, cap. I, de ref.*, I, 619. Interpretatio hujus decreti, I, 620, 621, 622. Praxis S. C. C. in hisce negotiis, I, 623, 624.

Praelati inferiores num valeant dispensare ab irregularitate ex decreto Tridentino, *sess. XXIV, cap. VI, de ref.*, I, 218; num ab irregularitate ex defectu natalium, I, 246. Num valeant gradus clericales conferre, vide *Abbas*. Num possint de irregularitate ex vitio corporis iudicium ferre, I, 254; aut dispensare a lege interstitiorum, I, 507.

Praestimonium num sufficiat pro titulo canonico sacrae ordinationis, I, 605.

Presbyter num et quatenus delegari possit a R. P. pro gradibus clericalibus conferendis, vide *Pontifex Romanus*.

Presbyteratus est verus ordo veraque ordinatio, I, 27. Est divinae institutionis, I, 31. Quandonam Christus D. ipsum instituerit, I, 32. Est verum sacramentum, I, 39. Quale peccatum sit ipsum recipere aut conferre in statu peccati mortalis, I, 44. Num necessarius sit pro validitate consecrationis episcopalis, I, 22 sequi. Quo ritu conferatur apud Graecos et Latinos, II, 1055 sequi. Quanam ejus materia et forma, II, 1056, 1073 sequi. Qui defectus in collatione presbyteratus supplendi

sint, II, 1080 sequi. Presbyteratus potestas et officia, II, 1149.

Princeps saecularis ab irregularitate ex defectu lenitatis immunis est, I, 454.

Privilegium apostolicum aliquando datur candidatis ut ab episcopo alieno ordines recipiant, II, 894 sequi; aliquando datur episcopo ut alieno subdito ordines conferat, II, 897.

Procurator generalis est irregularis ex defectu lenitatis, I, 453.

Professio solemniter religiosa quomodo tollat irregularitatem ex defectu natalium, I, 247, 248.

Promissio obedientiae in ordinatione presbyterali, vide *Obedientia*.

Protestatio quod poena sanguinis non intendatur, quando et a quo ad fugiendam irregularitatem fieri debeat, I, 454.

Publicationes faciendae ante ordinationem in sacris, II, 693 sequi. Ubi, quando, quoties faciendae, II, 695. Quid in eisdem exprimi debeat, II, 696. Quid in fidelibus importent, II, 697. Num Ordinarius valeat eas remittere, II, 698. Num pro omnibus ordinibus sacris necessariae sint, II, 701. Quando repeti debeant, II, 703.

R

Raptor mulieris est infamis infamia juris ideoque irregularis, I, 292.

Ratihabitio homicidii non inducit irregularitatem, I, 425.

Receptatores haereticorum num sint irregulares, I, 468.

Ratiocinia reddenda constituunt impedimentum ordinationis, I, 551 sequi. Redditis rationibus, administrator promoveri potest, I, 554. R. P. potest ordinationem permittere etiam ante rationum redditionem, I, 555. Quid juris si administrator promotus fuit ante reddita ratiocinia et sine dispensatione R. P., I, 555.

Recidivi in vitium occultum quoad ordinationem recipiendam, I, 573 sequi.

Reditus tituli pro ordinatione debent esse sufficientes pro sustentatione clerici, I, 597 sequi; et perpetui, I, 600.

Regulares gaudent privilegio recipiendi ordines extra tempora, I, 74 sequi. Regulares superiores et confessarii possunt ab irregularitatibus dispensare, I, 228, 229. Superiores regulares iudicant de irregularitate ex defectu corporis pro exercitio ordinis recepti, I, 254. De potestate superiorum regularium dispensandi ab irregularitate ex bigamia, I, 403; et ex homicidio voluntario, I, 459. Num lege interstitiorum teneantur, I, 507. Obnoxii militiae saeculari quomodo ordinari valeant, I, 544. Regularium titulus pro ordinatione in sacris est titulus pauperatis, I, 586; quinam veniant nomine regularium hac in re, I, 587 sequi. Num et quatenus regulares a suo superiore repelli ab ordinibus possint, I, 618 sequi. Quanam testimonia pro ordinatione regularium necessaria sint, II, 743 sequi. Num superior regularis dare possit testimoniales pro regulari dimisso qui in saeculo ordinem recipit, II, 711. Etiam regulares debent examen pro ordinatione subire, II, 751 sequi; nec reprobati mitti possunt ad alium episcopum, II, 758. Item tenentur lege exercitiorum spiritualium ante ordinationem, II, 767. Episcopus proprius pro regularium ordinatione est episcopus dioecesanus, II, 919. Exponuntur casus in quibus superior regularis potest subditum dimittere ad alienum episcopum, II, 922 sequi. Vide *Episcopus proprius*. Num regulares abbates potiantur potestate conferendi primam tonsuram et ordines minores, vide *Abbat*. Regulares cum vocantur ad ordines, quomodo vocentur, II, 1011. Quid importet iuramentum obedientiae

emissum a regularibus in ordinatione presbyteratus, II, 1070. Si superior regularis est episcopus, potest subditum regularem ordinare, II, 918. Quid litterae dimissoriae regularium continere debeant, vide *Dimissoriales litterae*. Regularis exercens chirurgiam quando sit irregularis, I, 445.

Resignatio beneficii vel pensionis in titulum canonicum pro ordinatione constitutae, I, 608.

Revocatio mandati quando mandantem ab irregularitate homicidii liberet, I, 421; revocatio consilii, I, 423.

Ritus diversi episcopus num et quatenus possit subditum ordinare, vide *Episcopus proprius*. Ritus essentialia ordinationum quae habent rationem sacramenti, sunt divinae institutionis, II, 984. Quomodonam Christus D. illos instituerit, et num Ecclesia variare possit, II, 985, 986. Tria criteria non levis momenti hac de re statuuntur, II, 988 sequi. Alii omnes ritus ordinationum sunt ecclesiasticae institutionis, II, 991, 992. Obligant sub gravi ritus certo vel probabiliter essentialia, II, 994. Num tactus instrumentorum et impositio manus physice et corporaliter fieri debeat, II, 995, 996. De mutatione accidentali et substantiali formae, II, 997. Ex cuius ritus omissione ordinatio ex toto vel ex parte repeti debeat, II, 998, 999, 1000. Quando et quomodo ritus non essentialia supplendi sint, II, 1001, 1002.

Forma pronuntiari debet supra materiam praesentem, II, 1003; Num pronuntianda sit ab eodem ministro tradente materiam, II, 1004. Quandonam imprimatur character, cum multiplex est forma et materia, II, 1005. Libri in quibus authenticus ritus ordinationis reperitur, II, 1006.

Materia et forma determinatur et ritus describitur primae tonsurae, II, 1013 sequi; ostiariatus, II, 1017,

1018; lectoratus, II, 1019, 1020, 1021; exorcistatus, II, 1022; acolythatus, II, 1023, 1024, 1025; ordinum majorum in communi, II, 1026, 1027; subdiaconatus in Ecclesia Graeca, II, 1028, 1029; in Ecclesia Latina, II, 1030 sequ.; diaconatus in Ecclesia Graeca, II, 1038, 1039; in Ecclesia Latina, II, 1040 sequ.; presbyteratus in Ecclesia Graeca, II, 1055 sequ.; in Ecclesia Latina, II, 1059 sequ.; episcopatus in Ecclesia Graeca, II, 1087 sequ.; in Ecclesia Latina, II, 1092 sequ.

S

Sacerdos delegari potest a R. P. ad nonnullos gradus clericales conferendos, II, 798.

Sacramentorum partes essentialis quomodo institutae a Christo D. et num ab Ecclesia mutari possint, II, 984 sequ.

Saeculares clerici qui dicantur, II, 801.

Saltus in ordinatione, vide *Ordnatio*.

Sanctitas necessaria ad gradum clericalem recipiendum, I, 564, 565; diversa pro diversis gradibus, I, 566; alia pro prima tonsura, I, 567; alia pro minoribus ordinibus, I, 568; alia pro subdiaconatu, I, 569; alia pro diaconatu, I, 570; alia pro presbyteratu, I, 571; alia pro episcopatu, I, 572. Quid de candidato ad majores ordines habituato et recidivo in vitio occulto, et quanta probatio ab eo praeexigenda, I, 573, 576. De simili candidato ad professionem religiosam, I, 574. De simili candidato ad tonsuram et minores ordines, I, 575.

Schismatici episcopi quoad concessionem litterarum dimissoriarum et collationem ordinum, vide *Episcopus*. Sunt irregulares, vide *Haereticus*.

Scientia proportionata requiritur omni ordinationi, I, 556. Principium generale determinans scientiam necessariam pro singulis gra-

dibus, I, 557. Quanam scientia requiratur pro prima tonsura, I, 558; pro ordinibus minoribus, I, 559; pro subdiaconatu et diaconatu, I, 560; pro presbyteratu, I, 561. At episcopus majorem quoque scientiam exigere potest, I, 562. Scientia necessaria pro episcopatu, I, 563.

Scrutinium in ordine faciendum, II, 669. Modus illud faciendi diversus pro diversis temporibus, II, 670 sequ. Quid importet in praesenti disciplina, I, 673, 674.

Sedes Apostolica, vide *Pontifex*.

Status gratiae requiritur ad licitam ordinationem, I, 564. Quando sub gravi vel sub levi, I, 44.

Seminarium pro tirocinio candidatorum ad tonsuram et ordines, II, 659, 660. Quid juris si candidati extra seminarium morantur, II, 661, 662.

Servitium militare, vide *Militia*.

Servitus quotuplex, I, 545. Servitus proprie dicta in antiqua Ecclesiae disciplina erat impedimentum ordinationis, I, 546. Quid juris si servus, contradicente vel ignorante domino, ordinatus fuisset, I, 547. Servi adscriptitii, aut originarii poterant ordinari, I, 549.

Simoniacus est infamis infamia juris ideoque irregularis, I, 296. Simoniacum est aliquid dare vel recipere pro ordinatione, II, 1118 sequ.

Subdiaconatus in Ecclesia Graeca comprehendit ostiariatum et acolytatum, I, 17. Est ecclesiasticae institutionis, I, 33. Quandonam Ecclesia illum instituerit, I, 34, 35. Non est verum sacramentum, I, 41. Quale peccatum sit ipsum recipere aut conferre in statu peccati mortalis, I, 44. Quo ritu conferatur apud Graecos et Latinos, II, 1028 sequ. Quae sit ejus materia et forma, II, 1029 sequ. Qui ritus omissi in ejus collatione supplendi, II, 1036, 1037. Quam potestatem conferat in Ecclesia Graeca et Latina, II, 1155.

Subjectum idoneum sacrae ordinationis quale sit, I, 109, 110. Quanam in eo requiratur intentio pro valida et licita ordinatione, vide *Intentio*.

Sufficiencia clericorum in dioecesi impedit aliorum clericorum ordinationem, I, 577, 578. Ne inutiles clerici promoverentur, Ecclesia providit per clericis adscriptionem alicui ecclesiae, I, 579. Differentia inter canonem Chalcedonensem et canonem Tridentinum hac de re, I, 582. Varia disciplina circa hanc adscriptionem, et num contraria inducta consuetudo retineri valeat, I, 583.

Superiores Regulares, vide *Regulares*.

Superpelliceum quid, II, 1015.

Suspensio quid et quotuplex sit, et num sacram ordinationem impediatur, I, 148 sequ.

T

Taxae in materia ordinationis, vide *Ordo*.

Taxa synodalis pro sufficiencia tituli ordinationis, I, 597.

Tempus sacrae ordinationis apud Graecos; et quid juris si Graecus ordinetur a Latino aut viceversa, I, 45. An tempus ordinationis in Ecclesia Latina servandum sit pro supplendis vel repetendis ritibus ordinationum, I, 47. Tempus in Ecclesia Latina pro collatione primae tonsurae, I, 49; pro collatione minorum ordinum, I, 50. Quinam sint dies festivi quibus ordines minores conferri valent, I, 52. Num consuetudo hac in re aliquid valeat, I, 53. Tempus pro conferendis ordinibus majoribus, I, 54. Vetus hac de re disciplina, I, 55 sequ. Quando liceat absque dispensatione majores ordines conferre extra tempora statuta, I, 66, 67. Nullus episcopus infra Pontificem ordines conferre potest ipso suae consecrationis episcopalis die, I, 68. Num aliud tempus ordinationis consuetudine intro-

duci possit, I, 69. A lege temporum ordinationis R. P. dispensat, I, 60. Quibus de causis in casibus particularibus haec dispensatio concedatur, I, 71; et sub quibus clausulis, I, 72, 73. Num regulares gaudeant privilegio ordinationum extra tempora, I, 74. Quid importet hoc privilegium, I, 75, 76. De episcoporum indulto dispensandi ad hac lege, I, 77, 78. Quosnam dispensare valeant, I, 80. Poenae in violantes tempus ordinationis, I, 81. Expedi ut ordinatus celebret anniversarium suae ordinationis et laudatur pia quaedam consuetudo in Gallis, I, 82. De missa ordinationis vide *Missa*. Consecratio episcopalis non potest conferri nisi die dominico aut festo alicujus Apostoli, I, 83, 84; in missarum solemniis, I, 85; infra tres menses a promotione, I, 86, 87. Anniversaria dies electionis et consecrationis ab episcopo celebranda, I, 88. Item dies anniversaria assumptionis R. P., I, 89.

Testes num sint irregulares ex defectu lenitatis, I, 453.

Testimonia necessaria pro ordinatione alia semper valent, alia non amplius valent post longum tempus, II, 676; quae nec dari possunt absenti a longo tempore, II, 677. In genere testimonia jure praescripta necessaria sunt, etsi in casu certum sit nullum adesse impedimentum, II, 674, 732. Testimonium baptismi et confirmationis, II, 683. Num loco hujus testimonii aliae conjecturae vel probationes admitti valeant, II, 685 sequ. Testimonium de morte uxoris, II, 688. Testimonium existentiae aut dispensationis tituli canonici pro ordinatione subdiaconatus, II, 689. Testimonium parochi aliarumque personarum pro prima tonsura, II, 691; pro minoribus ordinibus, II, 692; pro ordinibus majoribus, II, 693. Parochus inquirere debet per publicationes et personaliter, II,

693 sequ. Vide *Publicationes*. Num haec parochi inquisitio necessaria sit pro omnibus sacris ordinibus, II, 701. Testimonia quae pro ordinatione facienda a proprio episcopo requiruntur ab aliis episcopis, II, 704. Testimonium receptae ordinationis, II, 704. Vide infra *Testimoniales litterae*. Testimonia requisita quando promotio saecularis ab episcopo alieno facienda est, II, 739 sequ.; pro promotione regularis, II, 743 sequ. Testimonium de peractis exercitiis spiritualibus, II, 768.

Testimoniales litterae quid sint, et in quo differant a dimissoriis, II, 706, 707. Earum concessio non est actus jurisdictionis, II, 708. Earum forma, II, 709. A quibus dari possint, II, 710, 711. De quonam episcopus in eisdem testari debeat, II, 712, 713. Num possit eas episcopus denegare, II, 714 sequ. Dari debent formaliter pro clericali promotione, II, 717. Num datae pro ordinibus, intelligantur pro omnibus, et datae pro aliquo gradu sufficiant pro aliis, II, 718 sequ.

Testimoniales litterae servandae in archivio, II, 722. Quando ordinat episcopus beneficii, cujusnam episcopi testimoniales requirantur, II, 726; item quando ordinat episcopus originis, II, 728 sequ.; item episcopus domicilii, II, 734, 735; item episcopus familiaritatis, II, 733. An testimoniales episcopi litterae sint necessariae, si candidatus in dioecesi natus non est, sed tanto tempore commoratus est ut potuerit aliquod impedimentum contrahere, II, 729. Quale sit hoc tempus sufficiens ad impedimentum contrahendum, II, 730. A qua aetate incipiat, II, 731. An sufficiat simplex parochi testimonium, si candidatus in dioecesi natus, sed non commoratus est, II, 733. Poenae in ordinantem et ordinatos absque litteris testimonialibus, II, 737. Litterae testimoniales pro

ordinatione candidati pertinentis ad praelaturam inferiorem, II, 738.

Tirocinium in seminario, vide *Seminarium*.

Titulus canonicus ordinationis quid sit ejusque necessitas, I, 584. Tituli canonici multiplex sensus, I, 585. Quis titulus ordinationis pro regularibus, I, 586; quorum nomine quinam veniant, I, 587. Decretum S. C. EE. et RR. diei 4 Nov. 1892, I, 588. Titulus ordinationis clericorum saecularium triplex, idest beneficii, patrimonii et pensionis, I, 589. Origo historica tituli beneficii, I, 590; patrimonii, I, 591, 592; pensionis, I, 593. Decretum Conc. Trid., *sess. XXI, cap. II, de ref.*, I, 594. De jure communi titulus canonicus est necessarius pro solis ordinationibus in sacris, I, 595. Titulus ordinarius est beneficium; suppletorius in casu necessitatis aut utilitatis Ecclesiae, juxta arbitrium Episcopi, patrimonium et pensio, I, 596. Titulorum reditus debent esse sufficientes honestae clericorum sustentationi, I, 597, 598; detractis expensis, et num etiam onera missarum detrahi debeant, I, 599. Praeterea reditus debent esse perpetui, I, 600, 601. Insuper beneficium, patrimonium, pensio pacifice possideri debent, I, 602, 603, 604. Quae beneficia, patrimonium, pensiones in specie his conditionibus respondeant necne, I, 605, 606, 607. Quomodo resignatio beneficii, extinctio, alienatio, et remissio patrimonii aut pensionis facienda sit, I, 608. Tituli extraordinarii et subsidiarii ordinationis a S. Sede concessi, I, 609. Quis dispensare possit a lege prohibente collationem ordinum sine titulo, I, 610. Quae ex veteribus et recentibus canonibus maneant ordinatos vel ordinantes sine titulo, I, 611, 612, 613. Num contra hanc legem inolescere possit consuetudo, I, 614.

Tonsura prima non est ordo pro-

prie dictus, I, 28. Distinctio inter tonsuram et coronam et utriusque origo, I, 36 sequ. Est simplex sacramentale, I, 42. Est leve ipsam recipere aut conferre in statu peccati mortalis, I, 44. Quo ritu conferatur, II, 1014 sequ. Prima tonsura apud Graecos, II, 1019. Nullam dat potestatem, II, 1160. Num eam conferre valeant abbates, vide *Abbates*.

Traditio instrumentorum accurate servanda, II, 994. Instrumenta tangi debent physice, II, 995. Traditio-tactus instrumentorum est materia essentialis ostiariatus, II, 1017; lectoratus, II, 1021; exorcitatus, II, 1022; acolythatus, II, 1023; subdiaconatus, II, 1033 sequ. Num sit materia essentialis diaconatus, II, 1046 sequ.; aut presbyteratus, II, 1074 sequ.

U

Uctio in ordinatione presbyteri, II, 1062; in consecratione episcopali, II, 1099.

Uxorati num et quatenus ad ordines admitti valeant, vide *Matrimonium*.

V

Vicarius Capitularis num possit dispensare ab irregularitate vi decreti Conc. Trid., *sess. XXIV, cap. VI, de ref.*, I, 218; et in casu dubio aut occulto, I, 230, 231. Potest dispensare ab irregularitate ex defectu natalium, I, 246. Num et quatenus possit aut debeat dare dimissorias, II, 868 sequ.

Vicarius Generalis num dispensare valeat ab irregularitate ex decreto Conc. Trid., *sess. XXIV, cap. VI, de ref.*, I, 218; et in casu dubio aut occulto, I, 230, 231. Num

dare possit dimissorias, II, 867.

Vicarius apostolicus num dare possit dimissorias, II, 873.

Viduae quae mulieres in antiqua ecclesia ita dicerentur, I, 130.

Vinculum matrimoniale, vide *Matrimonium*.

Virilia qui sibi abscidit num sit irregularis, I, 417.

Vitium corporis antiquitus non secumferebat irregularitatem, et quinam primus hanc irregularitatem constituerit, I, 251. Principium generale exhibens hanc irregularitatem, I, 252. Hujus irregularitatis effectus, I, 253. A quo et quomodo comprobanda, II, 254. Quis ab ea dispenset, I, 255. De irregularitate caecorum, caecutientium et altero carentium oculo, I, 256 sequ. De irregularitate surdorum et surdastrum, I, 259. De irregularitate eorum qui faciem ustulatam, aut valde maculatam habent, aut carent labiis, naso etc., I, 260. De irregularitate mutorum, I, 261. De irregularitate brachio, manu vel digitis diminutorum aut inutilia eadem membra habentium, I, 262 sequ. De irregularitate claudorum, claudicantium, aut aliter cruribus pedibusve vitiorum, I, 265. De irregularitate monstruosorum, I, 266.

Vocationis ad statum clericalem natura et distinctio in imperativam et invitativam, I, 110. Nemo ad primam tonsuram et ordines accedere debet sine vocatione, I, 111. Quid juris si accedit, I, 112. E contrario vocatus accedere debet, I, 113. Quid juris si renuit, I, 114. Quomodo divina vocatio sit exploranda et quanam illius indicia, I, 115 sequ. Regula practica hac de re, I, 118. Quid agendum in dubio vocationis, I, 119.

DELHOMME et BRIGUET, éditeurs, 13, rue de l'Abbaye, PARIS
3, AVENUE DE L'ARCHEVÊCHÉ, LYON.

Tractatus canonicus de matrimonio, auctore Petro GASPARRI Sacerd.
Editio altera. — 2 vol. in-8°. 13 francs.

Ouvrage honoré d'un Bref de S. S. Léon XIII.

Ce traité a reçu l'accueil le plus flatteur à Rome, en Italie, en France, en Allemagne. Le Cardinal Archevêque de Paris, dans sa lettre d'approbation, l'appelle *opus eximium soliditate et perspicuitate doctrinae, juri pontificio omnino consentaneum, valde utile sive theologis sive jurisperitis pro enucleandis et solvendis difficultatibus in hac materia frequente occurrentibus*. Il est l'exposé le plus complet du droit matrimonial catholique.

Elementa theologiæ dogmaticæ e probatis auctoribus collecta et divini verbi ministerio accomodata, opera Francisci Xaverii SCHUPPE, S.-J. — 2 vol. in-8° (*vingtième édition*), 8 fr.

Cet ouvrage, qui a atteint aujourd'hui sa 20e édition, est suffisamment connu de tous les prêtres pour qu'il soit utile d'insister beaucoup sur sa valeur. Il se distingue surtout des autres ouvrages du même genre, par la pureté de la doctrine exposée en un style concis, clair, facile et par la façon méthodique dont les dogmes sont traités, de manière à résumer l'exposition complète de la foi catholique en un nombre relativement restreint de pages. (*Univers*).

Compendium theologiæ moralis P. Joannis Petri GURY, S. J., multis correctionibus auctum et recentioribus actis sanctæ sedis maxime constitutioni super censuris latæ sententiæ accomodatam A. P. Henrico DUMAS, ejusdem societatis. — Editio quarta. — 2 vol. in-8°. Prix, franco, 12 fr.

On a tenu compte, en rédigeant cette nouvelle édition, non seulement des travaux faits sur le livre même du P. GURY (notes du P. Ant. BALLERINI, articles spéciaux des Revues ecclésiastiques, etc.), mais encore de ceux qui ont été publiés en assez grand nombre pendant ces dernières années sur différentes questions de théologie morale.

Casus conscientiæ in præcipuas quæstiones theologiæ moralis, auctore J. P. GURY, S. J. — 2 vol. in-8°, franco, 10 fr.

In constitutionem SS. D. N. P. PII IX super censuris latæ sententiæ parvus commentarius, auctore R. P. H. DUMAS, S. J. — Brochure in-12, 1 fr.

Impedimentorum matrimonii synopsis seu brevis expositio, auctore G. ALLÈGRE, doctore in S. Theologia et in Jure canonico, necnon S. Basilicæ Lauretanæ canonico. Quarta editio. — 1 vol. in-12. Prix: 1 fr. 50.

Nous avons déjà signalé et recommandé cet excellent travail de M. le chanoine Allègre, qui a été si justement remarqué dès sa publication. La *Synopsis* avait fait impression même à l'Institut où le plus souvent l'on dédaigne les ouvrages de droit canonique, et il avait été l'objet d'une intéressante discussion.

La quatrième édition vient de paraître; l'auteur a supprimé quelques citations; il a ajouté une réponse importante faite à l'évêque de Versailles pour les mariages mixtes, et quelques notions sur les qualités du consentement dans le mariage; il a consacré leur chapitre aux fiançailles.

Telle qu'elle est, cette *Synopsis* est certainement un des meilleurs ouvrages qu'il y ait sur la matière, et l'on peut croire à la continuation du succès d'un travail dont le cardinal d'Annibale, le savant canoniste, a félicité l'auteur par une lettre publiée en tête du volume. (*Univers*).

Methodus practica discendi ac docendi linguam hebraicam
Accedit anthologia cum vocabulario, a D. SCHILLING, olim S. Theologiæ studioso in seminario argentinensi et professore in gymnasio catholico Colmariensi. 1 volume in-8°. 4 fr.

Anthologia hebraica ex iis constans pericopis Biblicis quæ Messiam in carne venturum prænuntiant, cum *Vocabulario Hebræo-Latino*, in usum linguæ Hebræicæ et SS. Theologiæ cultorum, eodem Auctore. 1 vol. in-8°. 2 fr. 50.

